

Adam Nowak
ul. Strumykowa 2
04-144 Warszawa
NIP 826-112-67-09

Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie
za pośrednictwem Urzędu Skarbowego Warszawa-Targówek

sprawa nr 657/329/III/PD/16/08

ODWOŁANIE

Na podstawie art. 220, 223, 233 § 1 pkt 2 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jedn. DzU z 2005 r. nr 8, poz. 60 ze zm.) wnoszę o uchylenie w całości decyzji naczelnika Urzędu Skarbowego Warszawa-Targówek nr 657/329/III/PD/16/08 z 27 marca 2008 r. doręczonej 2 kwietnia 2008 r., w której określono wysokość podatku dochodowego od osób fizycznych za 2006 rok w wysokości 4000 zł wraz z odsetkami. Wymienionej decyzji zarzucam naruszenie:

■ art. 22 ust. 1 i art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy z 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (tekst jedn. DzU z 2000 r. nr 14, poz. 176 ze zm.) poprzez uznanie, że niezamortyzowana wartość skradzionego komputera nie jest kosztem uzyskania przychodów,

■ art. 122, art. 180 § 1, art. 187 § 1 i art. 188 ordynacji podatkowej poprzez odmowę przeprowadzenia dowodu z przesłuchania świadka.

Uzasadnienie

Prowadzę działalność gospodarczą. W styczniu br. pracownicy urzędu skarbowego rozpoczęli u mnie kontrolę. Sprawdzali poprawność rozliczeń w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych za 2006 rok. W lutym wszczęto postępowanie podatkowe. W jego wyniku stwierdzono, że bezpodstawnie zaliczyłem do kosztów uzyskania przychodów stratę powstałą w wyniku kradzieży nie w pełni amortyzowanego środka trwałego (komputera). Naczelnik urzędu skarbowego wydał decyzję, w której stwierdził, że zawyżyłem koszty uzyskania przychodów, i określił mi zaległość podatkową, naliczając jednocześnie odsetki za zwłokę.

Uważam, że decyzja jest niezgodna z przepisami i nie ma oparcia w stanie faktycznym sprawy.

Prowadzę działalność usługową (przygotowuję materiały do druku). W działalności wykorzystuję profesjonalny sprzęt, m.in. komputer (robię zdjęcia, które po obróbce trafiają do drukowanych materiałów). Niestety, komputer kupiony w 2006 r. po trzech miesiącach został skradziony. Potwierdza to protokół wydany przez policję. Urząd skarbowy nie kwestionował faktu poniesienia straty. Twierdził jednak, że utraty komputera nie można traktować jako wydatku, który mógł się przyczynić do osiągnięcia przychodu. Jego zdaniem nie ma pewności, że komputer w ogóle był wykorzystywany w firmie. Uważam, że strata ma jednak związek z prowadzoną działalnością. Komputer był wykorzystywany na potrzeby firmy. Miał specjalne oprogramowanie pozwalające zajmować się obróbką zdjęć i innych materiałów przygotowywanych do druku. Pozwalał zatem osiągać przychody z prowadzonej działalności gospodarczej. Możliwość zaliczania takich strat do kosztów potwierdza orzecznictwo sądowe. NSA w wyroku z 10 grudnia 2003 r. (I SA/Łd 1494/2002) stwierdził, że „oczywiste jest, że utrata komputera przez podatnika nie jest wydatkiem. Jest zdarzeniem faktycznym zaistniałym wbrew woli podatnika. Nie wyklucza to jednak z tego tylko powodu zaliczenia straty do kosztów uzyskania przychodów. Wydatek na nabycie komputera – środka trwałego – został przez podatnika poniesiony już wcześniej. Gdyby komputer nie został skradziony, podatek zaliczyłby do kosztów ten wydatek poprzez odpisy amortyzacyjne. Kradzież komputera uniemożliwiła dokonanie pełnej amortyzacji. Dlatego też ustawodawca przewidział, że w takiej sytuacji istniała możliwość zaliczenia do kosztów straty m.in. w środkach trwałych, ale w części niepokrytej odpisami amortyzacyjnymi”.

W związku z tym zaliczenie wydatków do kosztów podatkowych jest uzasadnione. Naczelnikowi urzędu skarbowego zarzucam ponadto naruszenie reguł postępowania podatkowego poprzez odmowę przesłuchania świadka. Organ podatkowy powinien zebrać i wyczerpująco rozpatrzyć cały zebrany materiał dowodowy. Dowodem może być wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy. Tymczasem urząd skarbowy odmówił przesłuchania mojego pracownika, który mógłby potwierdzić, że komputer był wykorzystywany w firmie. W ten sposób naruszył zasadę prawdy obiektywnej. Zdaniem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie (wyrok z 20 kwietnia 2006 r., III SA/Wa 1837/05) organy podatkowe nie mogą z góry założyć, że przesłuchanie świadka będzie bezcelowe.

W świetle przytoczonych argumentów decyzja naczelnika urzędu skarbowego narusza przepisy, a to uzasadnia jej uchylenie w całości. Wnoszę zatem jak na wstępie.